

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

v é g z é s e

Az ügy száma: Gfv.III.30.243/2025/10.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke

Dr. Gáspár Mónika előadó bíró

Dr. Bajnok István bíró

Salamonné dr. Piltz Judit bíró

Dr. Zumbók Péter bíró

Az adós: adós1

Az adós felszámolója: felszámoló1 cím1

Az adós képviselője: Körmendi Ügyvédi Iroda cím2

Az I. rendű hitelező: hitelező1

Az I. rendű hitelező képviselője: Dr. Borbély Andrea Ügyvédi Iroda cím3

A II. rendű hitelező: hitelező2

A II. rendű hitelező képviselője: Pivarnyikné Dr. Juhász Emőke Ügyvédi Iroda cím4

Az eljárás tárgya: felszámolási eljárás

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: II. rendű hitelező

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 15.Fpkf.44.376/2024/2. számú végzés

Az elsőfokú bíróság neve és a határozatának száma:

Fővárosi Törvényszék 17.Fpk.4006/2016/160. számú végzés

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős végzést a felülvizsgálattal támadott részében hatályában fenntartja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az adós az ellene 2016. november 24-én kezdeményezett felszámolási eljárásban 2019. július 19-i kezdő időponttal felszámolás hatálya alá került.

[2] Az adós tulajdonában álltak korábban a cím5 helyrajzi számú ingatlanok, melyekre a felszámolást megelőzően, 2016. október 22-én adásvételi szerződést kötött az F. Kft.-vel. A vevő tulajdonjogát a 155650/2019.12.19. számú határozattal jegyezték be az ingatlan-nyilvántartásba.

[3] Az elsőfokú bíróság a felszámoló által benyújtott I., II., III., IV. számú közbenső mérlegeket jogerősen jóváhagyta. A jóváhagyott közbenső mérlegekhez fűzött szöveges jelentések mindegyike kitért arra, hogy a cím5 helyrajzi szám alatti ingatlanok tulajdonjoga vitás, a tulajdonjoggal kapcsolatosan közigazgatási és peres eljárások vannak folyamatban. A felszámoló 2024. július 22-én benyújtotta az V. számú közbenső mérleget is, amelyet a hitelezők részére megküldött, észrevételeiket és az arra adott válaszát becsatolta.

A hitelezők kérelme és a felszámoló ellenkérelme

[4] Az I. rendű hitelező 2024. október 7-én kérelmet terjesztett elő a felszámoló felmentése iránt, melyet arra alapított, hogy a felszámoló megsértette az adós fenti ingatlanaival kapcsolatban a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 48. § (3) bekezdését, 29. § (2) bekezdését, a 225/2000. (XII. 19.) Korm. rendelet 6. § (1) bekezdését, 7. § (1) bekezdését és a jóhiszeműség elvét.

[5] A II. rendű hitelező 2024. október 15-én szintén kérte a felszámoló felmentését. Kérelmét arra alapította, hogy a felszámoló az adós tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartásba történő visszajegyzését követően nem járt el a bíróság felé a felszámolás tényének ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzése érdekében, és nem derítette fel a vételár megfizetésének körülményeit sem. Nem bizonyosodott meg arról, hogy mikor fizették ki a vételárat; ha ez a felszámolás elrendelését követően történt meg, akkor a befolyt vételár a felszámolási vagyon részét képezi. Sérelmezte még, hogy az ingatlanok 2021 februárjában visszakerültek ugyan az adós tulajdonába, a felszámoló mégsem szerepeltette azokat a közbenső mérlegekben.

Az első- és a másodfokú határozat

[6] Az elsőfokú bíróság az I. rendű és a II. rendű hitelezők kérelmét együttesen bírálta el, és a felszámoló felmentésére irányuló indítványokat elutasította.

[7] Végzésének indokolása szerint a hitelezők kérelme nem tette megállapíthatóvá a Cstv. 27/A. § (7) bekezdése szerint, hogy a felszámoló súlyosan vagy ismétlődően megsértette volna a jogszabályokat. Értékelte a felszámoló irodájában 2019. szeptember 12-én felvett jegyzőkönyvet, az adós 2017. november 29-i perindítását az F. Kft.-vel szemben a 2016. október 22-i adásvételi szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt, illetve hogy a Fővárosi Törvényszék a 10.G.44.092/2017/48. számú ítéletével az adós keresetét elutasította. Értékelte továbbá az F. Kft.-nek a 155650/2019.12.19. számú széljeggyel intézett tulajdonjog-bejegyzés iránti kérelmét, hogy az ingatlanügyi hatóság a 403750/3/2021. számú végzésével az I. rendű hitelező által képviselt W. Kft. tulajdonjog bejegyzése iránti kérelme alapján az eljárást megszüntette (mivel azt rangsorban megelőzte az adós és az F. Kft. közti adásvételi szerződés alapján indult eljárás). Értékelte még, hogy a 31.475/7/2017/8. számú másodfokú hatósági döntés alapján az F. Kft. vevő vonatkozásában megtörtént a tulajdonjog-fenntartással való eladás tényének feljegyzése mindhárom ingatlan vonatkozásában, és hogy a Fővárosi Törvényszék a 2022. november 25-i K.700.775/2022/24. számú ítéletével a W. Kft. keresetét a 403750/3/2021. számú végzés felülvizsgálata iránt elutasította.

[8] A törvényszék a felszámoló eljárását az előzőekre vonatkoztatva aszerint minősítette, hogy a felszámoló peres vagy peren kívüli eljárás megindítására nem kötelezhető; amellet, hogy a Cstv. 34. § (2) bekezdésében alapján az adós vagyonával kapcsolatos jognyilatkozatot a felszámolás kezdő időpontja után csak a felszámoló tehet, a rendelkezésre álló okiratok alapján a felszámoló maga dönti el, hogy milyen eljárások megindítására van

lehetőség. A Cstv. 54. § (1) bekezdése alapján az eljárásával okozott kárért a polgári jogi felelősség szabályai szerint felel. Bár az adós tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzése 2021. évben valóban megtörtént, és a felszámoló az adós tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartásba történt visszajegyzését követően valóban nem kezdeményezte a Cstv. 29. § (2) bekezdése alapján az adós nevére vonatkozó adatváltozás átvezetését és a felszámolás tényének az ingatlan-nyilvántartásba történő feljegyzését, a bíróság annak tulajdonított jelentőséget, hogy az F. Kft. tulajdonjogának bejegyzésére a 2016. évi adásvételi szerződés alapján az általa 2019. december 19-én benyújtott kérelem alapján került sor, tehát a vevő tulajdonjog-bejegyzési kérelmének elintézése rangsorban mindenképpen megelőzte volna a felszámolás tényének feljegyzésére irányuló megkeresést. Kiemelte a jóváhagyott közbenső mérlegeknek az ingatlanok vitás tulajdonjogára vonatkozó tartalmát, illetve hogy mivel az ingatlanok a felszámolási eljárás megindulásakor a W. Kft. nevére voltak bejegyezve, azok nem képezték az adós vagyont. 2021. évben a közigazgatási eljárás keretében annak következtében jegyezték vissza az adós tulajdonjogát, mert a W. Kft. tulajdonjog bejegyzése iránti kérelmét megelőző elintézetlen széljegy volt. Az ingatlanok tulajdonjogának 2021. évi visszajegyzése az adós nevére az F. Kft. és a W. Kft. tulajdonjogának bejegyzése iránti elintézetlen széljegyekkel történt. A jóváhagyott közbenső mérlegek fordulónapján nem volt tulajdonos az adós. Az V. számú közbenső mérleg fordulónapján (2024. július 19.) az ingatlanok ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett tulajdonosa a 404128/1/2023/19.12.19 számú bejegyző határozat alapján az F. Kft. volt.

[9] A hitelezők fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta.

[10] A jogerős végzés indokolása szerint az ítéletábra egyetértett a törvényszék jogi álláspontjával, ezért annak megisméltése nélkül a következőkre mutatott rá a fellebbezésben foglaltakkal kapcsolatban. Hangsúlyozta az elsőfokú bírósággal egyezően, hogy a kialakult bírói gyakorlat szerint a bíróság a felszámolót peres vagy peren kívüli eljárás megindítására nem kötelezheti. A felszámoló a Cstv. 34. § (2) bekezdésében foglalt jogosultságából fakadóan a Cstv. 54. § (1) bekezdése alapján elvárható gondossága körében önállóan jogosult eldönteni, hogy az adós érdekében áll-e valamely per megindítása, avagy az adós vagyona visszaszerzése érdekében milyen eljárások kezdeményezésére van lehetősége. Ennek elmaradása nem vezethet a felszámoló felmentéséhez [Legfelsőbb Bíróság (Kúria) Fpk.VI.31.189/1999., BH 2022. 27.]. Osztotta az ítéletábra az elsőfokú bíróság jogi álláspontját abban a részében is, hogy az a körülmény, hogy a felszámoló a Cstv. 29. § (2) bekezdése alapján az adós nevére vonatkozó adatváltozás átvezetését és a felszámolás tényének ingatlan-nyilvántartásba való feljegyzését az adós tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartásba történő visszajegyzését követően nem kezdeményezte, nem minősült olyan jogszabálysértésnek, amely a felmentését megalapozta volna. Azon túl, hogy a felszámoló vizsgált kötelezettsége a felszámolás elrendeléséről való értesítéshez kapcsolódik, kiemelte azt is, hogy amennyiben a felszámoló az adatátvezetési kérelmet előterjeszti, azt az F. Kft. tulajdonjog bejegyzési kérelme az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés rangsorában megelőzte volna.

[11] Rögzítette végül a jogerős végzés, hogy helyesen értékelte a törvényszék azt is, hogy a felszámoló felmentését kérelmező hitelezők a tulajdonjog visszajegyzéséről tudomással bírtak, ennek ellenére sem a III. és a IV. számú közbenső mérlegek kézhezvételekor észrevételben, sem kifogásban nem sérelmezték az ingatlanok feltüntetésének elmaradását.

Felülvizsgálati kérelem, ellenkérelem

[12]

A II. rendű hitelező felülvizsgálati kérelmében a jogerős végzés részbeni hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a II. endű hitelező kérelme alapján a felszámoló felmentését, másodlagosan a II. rendű hitelező kérelme tekintetében az első- vagy a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[13] Arra hivatkozott, hogy a jogerős végzés a Cstv. 27/A. § (7) bekezdésébe, 54. § (1) bekezdésébe, 46. § (1) bekezdésébe, 48. § (1)-(3) bekezdésébe, 29. § (1) bekezdésébe ütközően jogszabálysértő.

[14] Az F. Kft.-vel kötött szerződéssel összefüggésben állította, hogy a felszámoló 2019-től tudomással bírt a 2016. október 22-i adásvételi szerződésről, és tudott az elállásról is, továbbá a Fővárosi Törvényszék előtt volt folyamatban 10.G.44.092/2017. számú perről és a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróságon 14.G.22.492/2020. szám alatt folyamatban volt perről. Álláspontja szerint a felszámoló tudomása mellett azt kellett volna vizsgálni az ügyben, hogy magatartása az elvárható gondosság mércéjének megfelelt-e. Az ügyben eljáró bíróságok egyike sem rögzítette, hogy az elvárható gondosság körében mit vizsgált, hogy melyek voltak azok a tények és körülmények, amelyek alapján az elvárható gondosság fennállását megállapíthatónak tartotta a felszámoló eljárásával összefüggésben. Sérelmezte, hogy bár a felmentés iránti kérelem és a fellebbezés is hivatkozott rá, egyik bíróság sem adott megfelelő indokolást a Cstv. 48. § (1) bekezdésével és a 46. § (1) bekezdésével kapcsolatban. Álláspontja szerint a felszámoló nem tagadhatja meg eljárás megindítását indok nélkül: egy peres eljárás vagy bármilyen más eljárás megindítását akkor teheti félre, ha az elvárható gondosság elvének a figyelembevételével azt állapítja meg, hogy az adott eljárás vagy per megindítása nem szolgálja az adós, és ezáltal a hitelezők érdekeit. Mivel az adós ingatlanai jelentős értéket képviseltek, a felszámolónak kötelezettsége lett volna az adásvételi szerződés megkötésének körülményeit, a vételár kifizetését és a kapcsolatos jognyilatkozatokat feltárni. Fenntartotta, hogy a felszámoló a minimális gondosságot sem tanúsította, a jelzett körben nem járt el, és még a felszámolás elrendelésének tényét sem jelezte az ingatlan-nyilvántartás felé. Az ingatlanok rendezetlen tulajdonjogi helyzete és az ingatlan-nyilvántartási eljárások elhúzódása miatt azonban nem lehetett biztos abban, hogy az adásvételi szerződés alapján a vételár kifizetése megtörtént. A felszámoló tényként kezelte a vételár felszámolás előtti kiegyenlítését, holott erre nem volt semmilyen adat, sem bizonyíték, és az adásvételi szerződésben rögzített vételár összege miatt kizárható volt a készpénzes teljesítés. A felszámoló eljárása egyoldalú volt, csak a W. Kft. és az adós adásvételi szerződésének megtámadása iránt járt el, nem tett viszont semmit az adós másik – de az adós képviselőjére 2007. június 29-től nem jogosult – ügyvezetője által az F. Kft.-vel megkötött adásvételi szerződéssel összefüggésben. Utalt a fellebbezése vonatkozó tartalmára.

[15] Rámutatott, hogy a jogerős végzés azon túl, hogy a peres eljárásra nem kötelezhető a felszámoló, semmilyen érdemi indoklást nem tartalmaz, így a fent kifejtettekkel összefüggésben sem. Nincs ezt meghaladó tartalma az elsőfokú végzésnek sem.

[16] Hangsúlyozta, hogy a felszámolót fokozott gondosság terhelte a jelentős értékű, de rendezetlen helyzetű ingatlanokkal kapcsolatban, és hogy a súlyos, vagy ismétlődő jogszabálysértést az adott tényállás vizsgálatával kellett volna eldönteni, amire az ügyben nem került sor. A jogerős végzésből nem derül ki az, hogy miként vizsgálta meg a bíróság a hitelező kérelmét és az általa felhozott jogszabálysértéseket, mi az azzal kapcsolatos tényállás és a vonatkozó bizonyítékok, azokat miként mérlegelte, ami alapján arra a megállapításra jutott, hogy a felszámoló felmentése iránti kérelmet el kell utasítani. A bíróságok nem fejtették ki azt sem, hogy a felszámoló magatartása az elvárható gondosság mércéjének miként felelt meg. Hivatkozott ezzel kapcsolatban a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 206. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésre: állította, hogy mivel a mérlegelési szempontok, és maga a mérlegelő tevékenység sem derül ki a jogerős végzésből, nem tudható, hogy az elvárható gondosság körében milyen bizonyítékokat vett figyelembe az eljáró bíróság, a Kúria felülmérlegelését megalapozó kirívó okszerűtlenség fennáll.

[17] A Cstv. 29. § (2) bekezdésének megsértését illetően azt adta elő, hogy bár a jogerős végzés megállapította a felszámoló jogszabálysértő eljárását abban, hogy az adós tulajdonaként visszajegyzett ingatlanok kapcsán nem kérte a felszámolás tényének feljegyzését az ingatlan-nyilvántartásba, azt mégsem tekintette a felmentését megalapozó súlyúnak. A végzésből azonban nem derül ki, hogy a mérlegelési tevékenység körében milyen tényeket, körülményeket vett figyelembe a bíróság. Álláspontja szerint a hivatkozott rangsor elve sem volt a felszámolót a kötelezettsége alól mentesítő körülménynek tekinthető. Tekintettel arra is, hogy amikor a jelzést meg kellett volna tennie a felszámolónak, nem rendelkezhetett tudomással a rangsorban megelőző ingatlan-nyilvántartási eljárás későbbi eredményéről. Utalt ezzel kapcsolatban is a régi Pp. 206. § (1) bekezdésének megsértésére, mivel azokat a szempontokat, amelyeket a mérlegelő tevékenysége során a bíróság figyelembe vett, nem tartalmazza a jogerős végzés, így azt sem, hogy az elvárható gondosság körében milyen bizonyítékokat értékelt.

[18] Kifejtette egyben, hogy a Cstv. 29. § (2) bekezdése a felszámolási eljárás egésze alatt irányadó, nem csak a felszámolás elrendelésekor, illetve hogy a bíróságoknak azt kellett volna megítélniük, hogy a felszámoló által elkövetett mulasztás megalapozza-e a felmentését, melyhez a jogszabálysértés súlyát kellett értékelni, nem pedig azt, hogy ha teljesíti a kötelezettségét a felszámoló, akkor is lett volna a rangsorban a felszámoló kérelmét megelőző kérelem. A felszámolót mérlegelési jog nem illette meg. Álláspontja szerint a kötelezettség garanciális jelentőségű, ezért megsértése önmagában súlyos jogszabálysértésnek minősül, ami megalapozza a felszámoló felmentését.

[19] Eljárási jogszabálysértésként hivatkozott végül arra, hogy a II. rendű hitelező fellebbezésének az elsőfokú eljárás megsértésére vonatkozó tartalmát – idetartozott a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 6. §-ában foglalt közrehatási tevékenység elmulasztása, a Pp. 346. § (1) és (4) bekezdésének megsértése az indoklás hiányossága miatt – az ítéletábra nem bírálta el, annak ellenére, hogy a régi Pp. 239. §-a szerint a kérelemhez kötve volt, azt ki kellett mérítenie. A II. rendű hitelező

fellebbezésének ilyen elbírálásával sérült a régi Pp. 213. § (1) bekezdése, egyben a régi Pp. 206. § (1) bekezdése is, mert a felszámoló gondosságának értékelésére tartozó mérlegelési szempontokat nem tartalmazza a jogerős végzés, ezért a döntés kirívóan okszerűtlen.

[20] A felszámoló nem terjesztett elő felülvizsgálati ellenkérelmet. Felülvizsgálati ellenkérelmet maga az adós terjesztett elő.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[21] A Kúria a jogerős végzést a Cstv. 6. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó régi Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között, azaz a felülvizsgálattal támadott, a II. rendű hitelező kérelmét elbíráló részében és a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból vizsgálta, és azt nem találta jogszabálysértőnek.

[22] A felülvizsgálati eljárás lényegét és korlátait illetően – egyben a felülvizsgálati eljárás kereteinek tisztázásához – előrebocsátja, hogy a felülvizsgálat – a törvényben tételesen megnevezett egyéb végzéseken felül – a jogerős ítélet, illetve az ügy érdemében hozott jogerős végzés ellen igénybevehető rendkívüli perorvoslat, amiből nemcsak az következik, hogy a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, és nem lehet tárgya sem olyan tény-, sem pedig jogkérdés, amely a megelőző eljárásban nem merült fel, de következik az is, hogy felülbírálati jogkörét a Kúria az adott ügyben nem irányadó három kivételtől eltekintve, a felülvizsgálati kérelem korlátján belül, a törvényes határidőben érkezett perorvoslati kérelemben előadott jogszabálysértések vizsgálatával gyakorolhatja, amennyiben a felülvizsgálati kérelem hivatkozásai tartalmilag is megfelelnek a régi Pp. követelményeinek [rég Pp. 272. § (1), (2) bekezdései].

[23] A jogerős ítélet több rendelkezését támadó, avagy több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozó felülvizsgálati kérelemnek valamennyi hivatkozás tekintetében rendelkeznie kell a törvényben meghatározott, egymással szoros logikai és perjogi kapcsolatban álló kötelező tartalmi kellékekkel. Ezek a támadott határozat, a jogszabálysértés és azzal összhangban a megsértett jogszabályhely megjelölése, a jogorvoslati kérelem indokainak ismertetése és a Kúria döntésére irányuló határozott kérelem. Több jogszabálysértésre alapított felülvizsgálati kérelemnek valamennyi jogszabálysértés tekintetében teljesítenie kell az előzőekben bemutatott tartalmi elvárást, ellenkező esetben a tartalmilag fogyatékos felülvizsgálati kérelmet – vonatkozó részében – a Kúria nem vizsgálhatja érdemben. A tartalmilag hiányos perorvoslati kérelem nem korrigálható utóbb, sem hiánypótlás elrendelésével, sem a felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél kiegészítő nyilatkozatával.

[24] Az előzőekből következő alapvető elvárás egyben a felülvizsgálati kérelemmel szemben – érdemi elbírálásához és eredményességéhez –, hogy hivatkozásai az ismertetett tartalommal megfeleltethetők legyenek a felülvizsgálni kért határozatnak: a felülvizsgálatot kérő félnek a jogerős határozat indokaival, érveivel szemben, azok cáfolatára kell az ellenérveit megfogalmaznia.

[25] Tartalmi hiányossága – a szövegesen előadott jogszabálysértésnek megfelelő jogszabályhely megjelölésének elmaradása – zárta ki a felülvizsgálati kérelem érdemi vizsgálatát abban a részében, amely az F. Kft.-vel kötött szerződéssel összefüggésben a felszámoló felmentésére irányuló kérelem nem teljeskörű elbírálására és az eljárás bíróságok döntéseinek hiányos indokolására vonatkozott: lényegében arra, hogy a bíróságok a felszámolónak az adásvételi szerződés megkötésének körülményeivel, a vételár megfizetésével kapcsolatos eljárását és gondosságát nem vizsgálták, a II. rendű hitelező kérelmét ebben a részében nem bírálták el, nem merítették ki, és nem is adták meg határozataik indoklásában azt a bizonyítékok értékelésére is vonatkozó szempontrendszert, amelyre a döntésüket alapították. Az előzőekkel a II. rendű hitelező valójában nem a Cstv. általa megjelölt rendelkezéseinek [27/A. § (7) bekezdés, 54. § (1) bekezdés, 46. § (1) bekezdés, 48. § (1)-(3) bekezdés] megsértésére, nem azok normatartalomtól eltérő értelmezésére és alkalmazására hivatkozott a jogerős végzés eredményeként, és nem is a bizonyítékértékelő munkáját támadta az eljárás bíróságoknak (rég. Pp. 206. §), hanem tartalmilag a határozat teljességének sérelmére és az indokolási kötelezettség megsértésére utalt, de anélkül, hogy az adekvát jogszabályhelyet a rég. Pp. 213. § (1) bekezdése és a 221. § (1) bekezdése szerint megjelölte volna. A felülvizsgálati kérelemben hiányos tartalommal előadott jogszabálysértésről a Kúria nem foglalhatott állást.

[26] Az előzőekhez hasonló okból nem volt érdemben vizsgálható a felülvizsgálati kérelem abban a részében sem, amely a Cstv. 29. § (2) bekezdésével összefüggésben állított eljárási szabálysértést. A II. rendű hitelező anélkül utalt a jogerős végzés hiányosságaként a bíróság mérlegelési tevékenysége körében figyelembe vett tények, körülmények és a felszámolótól elvárható gondosság körében értékelt bizonyítékok rögzítésének elmaradására, vagyis tartalmát tekintve az indokolási kötelezettség megsértésére a jogerős végzés eredményeként, hogy a szövegesen így előadott jogszabálysértéssel összhangban álló jogszabályhelyet megjelölte volna a rég. Pp. 221. § (1) bekezdése szerint. Tévesen, a szövegesen előadott jogszabálysértéssel inadekvát tartalommal hivatkozott felülvizsgálati kérelem a rég. Pp. 206. §-ának sérelmére is, amely a bizonyítékok bíróság általi mérlegelésének szabálya a szabad bizonyítás rendszerében. A felülvizsgálati kérelem viszont valójában nem ebből az okból, hanem ebben a körben is az indokolás hiányossága miatt tartotta jogszabálysértőnek a felülvizsgálni kért határozatot.

[27] Rögzíti egyúttal a Kúria az előzőekhez kapcsolódóan, hogy a jogerős végzés nem értelmezte a normatartalomtól eltérően sem a felszámoló felmentésének intézményét [27/A. § (7) bekezdés] – hogy azt a kötelező esetkörön kívül a felszámoló súlyos vagy ismétlődő jogszabálysértése alapozhatja meg –, sem pedig a Cstv.-nek a felszámoló ügyben releváns kötelezettségeire vonatkozó szabályait [29. § (2) bekezdés, 46. §, 48. §]. Ellenkezőt a felülvizsgálati kérelem sem állított: a II. rendű hitelező valójában mind az F. Kft.-vel kötött szerződést nézve, mind a Cstv. 29. § (2) bekezdésének megsértését illetően alapvetően eljárási szabálysértések miatt tartotta jogszabálysértőnek a jogerős végzésbe foglalt döntést (de a szövegesen előadott jogszabálysértésekkel a már kifejtettek szerint tartalmilag hiányosan, ezáltal figyelembe nem vehető módon érvelt); illetve a Cstv. 29. § (2) bekezdésének megsértésével kapcsolatban amiatt is támadta a jogerős végzést, hogy az ítélet tábla a megállapított jogszabálysértés súlyát tévesen határozta meg, mert az valójában megalapozta a felszámoló felmentését.

[28] A Kúria egyetértett a jogerős végzés jogi álláspontjával abban, hogy önmagából az, hogy a felszámoló nem kezdeményezte a felszámolás bejegyzését az ingatlan-nyilvántartásba

az adós tulajdonaként visszajegyzett ingatlanokkal kapcsolatban, nem tett megállapíthatóvá olyan súlyos jogszabálysértést a felszámoló részéről, amely megalapozhatta volna a felmentését. Leszögezi, hogy a Cstv. 27/A. § (7) bekezdésében nevesített mérlegelési tevékenységre tartozóan helyesen vette figyelembe az ügyben eljáró bíróságok mindegyike a felszámoló hiányolt kérelmét mindenképpen megelőző elintézetlen bejegyzési kérelmek tényét és jelentőségét, lényegében és végső soron azt, hogy az ingatlanok csupán az ingatlan-nyilvántartási eljárás sajátosságai miatt kerültek ismét az adós tulajdonaként nyilvántartásra a felszámolás alatt, ez a nyilvántartási adat azonban nem volt végleges és a felszámolásra így irányadó tartalmú bejegyzés. Az adós nem szerezte vissza a felszámolás alatt a korábban eladott ingatlanainak tulajdonjogát, amivel kapcsolatban felmerült volna a felszámoló számára az adós vagyonával kapcsolatos bármely kötelezettség teljesítése.

[29] Megalapozatlanul hivatkozott a felülvizsgálati kérelem a II. rendű hitelező fellebbezésének hiányos elbírálására és emiatt a másodfokú eljárás kapcsán a régi Pp. 213. § (1) bekezdésének megsértésére is. A jogerős végzés az indokolásából kitűnően állást foglalt a fellebbezések alapján – így a II. rendű hitelező perorvoslati kérelme elbírálásával is – az elsőfokú végzés indokolásának perjogi megfelelőségéről: azon túl, hogy a fellebbezésekben felhozott jogszabálysértéseket nem értékelte az ítéletábra az elsőfokú végzés hatályon kívül helyezésére alkalmasnak, kifejezetten rögzítette azt is, hogy az elsőfokú végzés indokolása megfelel a jogszabályi feltételeknek, miáltal kimerítette a II. rendű hitelező fellebbezését az erre vonatkozó részében. Nem volt alapos a felülvizsgálati kérelemnek az a további állítása sem, hogy a II. rendű hitelező fellebbezésének tárgya volt még a Pp. 6. §-ában foglalt közrehatási tevékenység elmulasztása, amire az ítéletábra szintén nem tért ki, ugyanis a II. rendű hitelező fellebbezésének ilyen tartalma egyáltalán nem volt. Végül azt illetően, hogy az vezetne a II. rendű hitelező álláspontja szerint a régi Pp. 206. § (1) bekezdésének megsértéséhez, hogy a felszámoló gondosságának értékelésére tartozó mérlegelési szempontokat az ítéletábra sem adta meg a felülvizsgált határozatában, a Kúria utal a [26] bekezdésben már rögzített álláspontjára: a régi Pp. hivatkozott rendelkezése a bizonyítékok bíróság általi mérlegelésének szabálya a szabad bizonyítás rendszerében, amelyhez képest inadékvát tartalommal adta elő szövegesen a felülvizsgálati kérelem az állított jogszabálysértést a határozat indokolásának hiányosságában. A felülvizsgálati kérelem itt is jelentkező tartalmi hiányossága kizárta annak érdemi vizsgálatát.

[30] Mindebből következően a felülvizsgálati kérelemben állított jogszabálysértés nélkül következtek az ügyben eljáró bíróságok a II. rendű hitelező felszámoló felmentésére irányuló kérelme megalapozatlanságra.

[31] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős végzést a felülvizsgálattal támadott részében a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[32] A felülvizsgálati kérelem eredménytelensége miatt a II. rendű hitelező a régi Pp. 270. § (1) bekezdése szerint irányadó régi Pp. 78. § (1) bekezdése alapján viselni köteles a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét. A felszámolónak – nyilatkozata hiányában – nem merült fel költsége a felülvizsgálati eljárásban. Nyilatkozatot az arra fel nem hívott adós

tett, de az nem minősült az adott ügyben arra jogosult ellenérdekű féltől származónak tekinthető, így nem volt figyelembevehető a felülvizsgálati eljárási költségről rendelkezés körében sem.

[33] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el.

A határozat elvi tartalma

Nem vehető figyelembe a felülvizsgálati eljárásban a tartalmilag hiányosan, illetőleg a szöveges előadását és a jogszabályhely megjelölését illetően inadekvát tartalommal állított jogszabálysértés.

Budapest, 2026. március 3.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Gáspár Mónika s.k. előadó bíró, Dr. Bajnok István s.k. bíró, Salamonné dr. Piltz Judit s.k. bíró, Dr. Zumbók Péter s.